



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Ing. K. D.**,
bytem X
zastoupena JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem
se sídlem Karlovo náměstí 559/28, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 - Bubeneč

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 7. 2020, č. j. O-553032/D20029808/2020/ÚPV, zn. sp. O-553032,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), kterým žalovaný zamítl její rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 24. 2. 2020, č. j. O-553032/D19060572/2019/ÚPV, o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „DACZICKÁ“, zn. sp. O-553032 pro služby *dočasné ubytování* přihlášené ve třídě 43 mezinárodního třídění výrobků a služeb; a výrokem I. potvrdil, že: „*Námitkám podaným podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb.,*

o ochranných známkách, ve znění účinném od 1. 1. 2019, se zčásti vyhovuje a přihláška slovní ochranné známky ve znění „DACZICKÁ“ zn. sp. O-553032 se zamítá pro následující služby zařazené do třídy 43 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: dočasné ubytování.“, výrokem II. potvrdil, že: „přihláška slovní ochranné známky ve znění „DACZICKÁ“ zn. sp. O-553032 se postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek pro následující výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) piva, minerální a sycené vody a jiné nealkoholické nápoje, ovocné nápoje a ovocné šťávy, sirupy a jiné přípravky pro přípravu nápojů; (33) alkoholické nápoje (s výjimkou pív); (43) služby zajišťující stravování a nápoje.“

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že v prvostupňovém rozhodnutí Úřad částečně vyhověl námitkám paní C. (dále jen „namítající“) podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „ZOZ“), a zamítl přihlášku (dále jen „přihláška“) výše uvedeného slovního označení ve znění zn. sp. O-553032 (dále jen „přihlašované označení“ či „přihlašovaná OZ“) pro kategorii *dočasné ubytování*, zařazené ve třídě 43 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Učinil tak proto, že shledal, že přihlašované označení a namítaná ochranná známka, a to slovní ochranná známka č. 368861 ve znění „DAČICKÝ“ (dále též jen „namítaná OZ“, společně s přihlašovanou OZ též jen „porovnávaná označení“), jsou si z hlediska celkového dojmu podobné, a to z hlediska sémantického, fonetického i vizuálního, a jsou zapsány pro shodné služby. Dále Úřad prvostupňovým rozhodnutím rozhodl o pokračování v řízení o zápisu přihlašované OZ pro výrobky a služby zařazené do tříd 32 a 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb, a též pro ostatní přihlašované výrobky a služby zařazené do třídy 43, a to pro kategorii *služby zajišťující stravování a nápoje*.
3. Proti rozhodnutí Úřadu uplatnila žalobkyně rozklad, kdy měla za to, že přihlašované označení splňuje podmínky pro zápis do rejstříku i pro kategorii *dočasné ubytování* spadající do třídy 43. V rozkladu argumentovala obdobně jako v žalobě. O rozkladu rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, v němž posouzení Úřadu přisvědčil. Závěrem konstatoval, že řízení o přihlášce bude pro výrobky a služby ve třídách 32 a 33, jakož i do třídy 43, do kategorie *služby zajišťující stravování a nápoje*, pokračovat.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně žalobou napadala výrok I. žalobou napadeného rozhodnutí.
5. V *prvním žalobním bodu* odmítla názor Úřadu, že u služeb, pro něž jsou porovnávaná označení zapsána, resp. přihlášena, je dána pravděpodobnost záměny, a to i formou asociace porovnávaných označení, neboť obě odkazují na známý rod Dačických/Daczických (*pozn. soudu: soud nadále pro přehlednost uvádí toto vlastní jméno s písmenem „č“ místo „cz“*). Právě kvůli tomuto odkazu by měla mít jen ona, jakožto příslušnice rodu Dačických, výsostné právo na užívání rodového jména. Byla to naopak namítající, kdo nebyl při podání přihlášky namítané OZ v dobré víře, neboť si byla jejího příbuzenství s Mikulášem Dačickým vědoma. Dodala, že má právo na svého příbuzného odkazovat a že i vzhledem k tomuto příbuzenství disponuje tak kvalitní podobiznou, použitou na přihlašované OZ. Nelze tak vyloučit, že namítající porušuje její autorská práva. Dále uvedla, že přihlašovaná OZ nijak neporušuje již zapsané ochranné známky či jiná označení a nemohlo dojít k poškození namítající, nemohla tudíž být v nedobré víře. Dodala, že namítající navíc nesvědčí zvláštní míra jedinečnosti, neboť ochrannou známku podobnou namítané OZ používají i jiné subjekty, např. společnosti Heineken ČR, a.s.,

Krušovice (dále jen „Heineken“), která takovou ochrannou známku používá dokonce déle než namítající (pozn. soudu: *a která v řízení o přihlášce přihlašované OZ též podala námitky, jak vyplývá ze správního spisu*). Tvrzenou jedinečnost, rozlišovací způsobilost a hodnotu tak namítaná OZ nikdy neměla, ani mít nemohla. Závěrem uvedla, že obrázek, který je součástí namítané OZ, je k dohledání na internetu.

6. Ve *druhém žalobním bodu* odmítla závěr žalovaného, že část služeb ve třídě 43 spadajících do kategorie *poskytování ubytovacích služeb*, pro níž je namítaná OZ zapsaná (dále jen „namítané služby“), resp. do kategorie *dočasné ubytování*, pro níž je přihlašovaná OZ přihlašovaná (dále jen „přihlašované služby“, dohromady s namítanými službami dále jen „porovnávané služby“), jsou služby shodné. K tomu uvedla, že takový názor by otevřel prostor pro spekulativní jednání osob v oblasti ochranných známek, kdy by tyto osoby obecně, vágně a široce vymezovaly své služby a výrobky, aniž by s nimi třeba měly cokoli společného, čímž by do budoucna znemožnili dalším subjektům, aby si užší a konkrétnější služby či výrobky zapsaly. Tato praxe by byla zcela mimo smysl a účel příslušné právní úpravy a institutu ochranných známek. Dále uvedl, že namítané služby nejsou shodné se službami přihlašovanými. Není pravdou, že by stejná skupina veřejnosti vybírala mezi restauračním a ubytovacím zařízením, neboť tato zařízení uspokojují zcela jinou potřebu. Je-li součástí ubytování i poskytnutí stravování, jedná se jen o doplňkovou službu, která na vnímání spotřebitele má minimální vliv. Hledá-li spotřebitel ubytování, těžko si místo něj omylem vybere restauraci. Stravování v ubytovacím zařízení také nemusí být řešeno formou plnohodnotné restaurace. Nelze tak automaticky dojít k závěru, že ubytování a stravování jsou propojeny tak úzce, jak tvrdila namítající. Obdobný závěr ostatně přijal i žalovaný v rozhodnutí ze dne 13. 9. 2018, č. j. O-514732/D17109740/2017/ÚPV. Dodala, že výběr ubytování má rovněž odlišný režim od výběru restauračního zařízení, který je prováděn většinou až na místě, málokdy má zákazník vybranou restauraci předem. Jiná situace je u místních zákazníků, ti jsou však schopni podniky od sebe spolehlivě odlišit i bez jakýchkoli označení. Výběr ubytování naopak bývá prováděn již před cestou, doma a v klidu, spotřebitel mu věnuje zvýšenou pečlivost. Nejedná se o služby, u nichž by se spotřebitel musel o nákupu rozhodnout v krátkém časovém okamžiku. Stejně tak chce-li spotřebitel navštívit konkrétní restauraci, obvykle provádí rezervaci s předstihem. Upozornila, že je běžné si před výběrem stravovacího či ubytovacího zařízení získat informace z recenzí či jiných zdrojů, což lze i těsně před návštěvou daného zařízení. Spotřebitel má tak možnost snadno od sebe rozlišit jednotlivé poskytovatele služeb. Množství recenzí na různých portálech dokazuje, že spotřebitelé tyto informace hojně využívají. I distribuce nabízených služeb probíhá většinou přes internetové stránky poskytovatele, specializované portály či sociální sítě. Spotřebitel tak má možnost hledat další informace na internetu, aniž by od něj bylo vyžadováno zvýšené úsilí. Pokud by byly porovnávané služby skutečně nabízeny a poskytovány na shodných místech, což je spekulativní, jednalo by se vlastně o výhodu – bude tak zcela evidentní, že když jsou obě nabídky postaveny proti sobě jako konkurenční, zjevně je každá učiněna jiným poskytovatelem. Spotřebitel tak bude mít okamžitě porovnání obou nabídek. Závěrem dodala, že existuje řada úzce zaměřených ubytovacích či stravovacích zařízení, které cílí na specifický druh klientely. Taková klientela se nekryje s širokou spotřebitelskou veřejností, bývá také všímavější a informovanější. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59 a z jeho citované pasáže dovodila, že shodnost tříd není u porovnávaných označení sama o sobě rozhodující.

7. *Třetí námitkou* žalobkyně brojila proti závěru Úřadu a žalovaného, že jsou si porovnávána označení podobná. Odmítla, že porovnávána označení vykazovala vizuální i fonetickou podobnost, neboť jsou téměř stejně dlouhá a obsahují pět stejných písmen z celkových osmi/sedmi, přičemž rozdíly spočívají pouze v záměně souhlásek za „CZ“ za souhlásku „Č“ a koncové samohlásky „Á“ za „Ý“. Upozornila, že přihlašovaná OZ je jménem ženského rodu, zatímco namítaná OZ je rodu mužského. Vzhledem k tomu, že jméno Dačický je v ČR dobře známo a téměř výhradně spojováno s konkrétním mužským představitelem rodu Dačických, je použití ženského tvaru příjmení tak nestandardní a vymyká se tomu, na co je široká veřejnost zvyklá. K tomu dodala, že všechny ochranné známky různých přihlašovatelů vedené u Úřadu, které se jména Dačických nějak dotýkají, jsou v mužském tvaru. I přepis příjmení s „CZ“ místo „Č“ se vymyká běžně zažitě představě. Navíc upozornila na to, že se přihlašovaná OZ plně shoduje s jejím příjmením, odpíráním práva na ochrannou známku je jí tedy fakticky znemožňováno označovat své výrobky a služby vlastním jménem. Shrnuje, že porovnávána označení jsou natolik odlišná, že jejich záměna je u průměrného spotřebitele vyloučena, zvláště v segmentu ubytovacích a stravovacích služeb, v němž jsou spotřebitelé spíše obezřetnější. Nebezpečí jejich záměny tedy nehrozí, namítající navíc není jediná, kdo se při poskytování stravovacích služeb odkazuje na osobu Mikuláše Dačického (to totiž činí např. restaurace U Mikuláše Dačického na pražském Smíchově). Závěrem odkázala na rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59, v němž NSS shledal, že ochranné známky v provedení



a



, které jsou si dle jejího názoru daleko podobnější, než porovnávána označení, vyvolávají odlišný dojem. Uzavřela, že i kdyby se porovnávána označení v něčem shodovala, jedná se o neurčující detaily, celkové zobrazení a celkový dojem je však významně odlišný.

8. Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k *prvnímu žalobnímu bodu* uvedl, že skutečnost, že je žalobkyně příbuznou Mikuláše Dačického, a tudíž užívá své příjmení v běžném obchodním styku, je jejím právem podle § 10 odst. 1 písm. a) ZOZ, které však nebylo žalobou napadeným rozhodnutím nijak dotčeno. Dále konstatoval, že argument žalobkyně ohledně možného porušení jejího autorského práva k originálu podobizny Mikuláše Dačického jde nad rámec žalobou napadeného rozhodnutí a nebyl ani předmětem řízení o námitkách. Dodal, že mu nepřísluší rozhodovat spory z porušování autorských práv či se k nim jakkoli vyjadřovat. Upozornil, že k tvrzení, že ochranné známky podobné přihlašovanému označení používají i jiné společnosti, se podrobně vyjádřil v žalobou napadeném rozhodnutí, na něž odkázal. Dodal, že Úřad rozhoduje konzistentně, pokud se týká prvku „Dačický“ či jeho obměn, a podobnost, resp. pravděpodobnost záměny v případě shodných či podobných výrobků a služeb zatím vždy shledal. K porušení zásady legitimního očekávání ani k diskriminaci žalobkyně tedy nedošlo.
10. Ke *druhému žalobnímu bodu* uvedl, že porovnáváné služby, jsou stejného druhu a povahy. V přihlášce přihlašované OZ jsou uvedeny služby „*dočasné ubytování*“, v namítané OZ „*poskytování ubytovacích služeb*“. Tyto služby jsou poskytovány identickému okruhu

spotřebitelské veřejnosti, za totožným účelem a na stejných místech. Jedná se tedy o služby shodné.

11. Žalovaný nesouhlasil ani s argumentací *třetího žalobního bodu*. Zopakoval, že porovnávaná označení vykazují vysokou míru vizuální a fonetické podobnosti, neboť jsou téměř stejně dlouhá a obsahují pět stejných písmen z celkových osmi/sedmi, přičemž rozdíly spočívají pouze v záměně hlásek „CZ“ a „Č“ a „Ý“ za „Á“. Ze sémantického hlediska pak obě porovnávaná označení odkazují na historický rod Dačických. Porovnávaná označení jsou tedy z hlediska celkového dojmu podobná. Dále uvedl, že rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59, je pro projednávanou věc nepřiléhavý, neboť v projednávaném případě nebyl obsahem porovnávaných označení motiv jakéhokoli muže, nýbrž konkrétní, stejné, historicky známé osobnosti Mikuláše Dačického. Nejedná se tedy o skutkově shodné ani podobné případy.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

13. Při ústním jednání dne 12. 1. 2022 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobkyně zejména poukázal na spřežku ve jméně žalobkyně s tím, že je jediným potomkem Mikuláše Dačického. Soud neprováděl dokazování, neboť účastníci řízení žádné důkazy nenavrhovali.
14. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Podstatou sporu je posouzení, zda přihlašovaná OZ vyvolává pravděpodobnost záměny s namítanou OZ, způsobenou jejich podobností a zápisem pro shodné služby.
16. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
17. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ v rozhodném znění *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*
18. Soud o žalobě uvažil takto:
19. Soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil podklady, ze kterých Úřad a žalovaný při rozhodování o přihlašované OZ vycházely. Z nich vyplývá, že žalobkyně přihlásila přihlašovanou OZ ve znění „DACZICKÁ“ pro výrobky a služby ve třídách 32 *Piva, minerální a syčené vody a jiné nealkoholické nápoje, ovocné nápoje a ovocné šťávy, sirupy a jiné přípravky pro přípravu nápojů*; 33 *Alkoholické nápoje (s výjimkou pív)*; 43 *služby zajišťující stravování a nápoje, dočasné ubytování*, které se ukázaly být částečně kolidujícími s namítanou OZ ve znění „DAČICKÝ“, zapsanou mj. pro výrobky a služby ve třídě 43 *poskytování ubytovacích služeb*. Namítající namítala kromě namítané OZ také další ochrannou známku, ovšem ta

měla zcela identické rejstříkové údaje jako namítaná „OZ“ a stejný slovní prvek „Dačický“, proto to Úřad v prvostupňovém rozhodnutí nepovažoval za nutné.

20. Soud přezkoumal zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení s předcházejícím rozhodnutím Úřadu, přičemž na ně v souladu s ustálenou judikaturou nahlížel jako na jeden celek, a došel k závěru, že obě rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, jsou dostatečně odůvodněná, určitá a srozumitelná.
21. Soud nevešel na argumentaci obsaženou v *prvním žalobním bodu*. V prvé řadě soud konstatuje, že v prvostupňovém ani v žalobou napadeném rozhodnutí není tvrzeno, že by žalobkyně nebyla při podání přihlášky přihlašované OZ v dobré víře. Argument žalobkyně, že nemůže být v nedobré víře tak není pro věc podstatný. Také argument žalobkyně ohledně nedobré víry namítající, která si byla při podání přihlášky namítané OZ vědoma příbuzenství žalobkyně s Mikulášem Dačickým, není pro projednávanou věc relevantní, neboť v projednávané věci není posuzována namítaná OZ ani okolnosti jejího zápisu. Soud pouze na okraj dodává, že skutečnost, že namítající pro namítanou OZ využila jméno Mikuláše Dačického, přesto, že se nejedná o jejího příbuzného, sama o sobě jistě nesvědčí o její nedobré víře. Pokud se týká úvahy žalobkyně, že namítající namítanou OZ možná porušuje autorské právo žalobkyně (vztahující se zřejmě k podobizně Mikuláše Dačického, přesto, že žalobkyně toto nekonkretizovala), soud uvádí, že tuto otázku není oprávněn v projednávané věci posuzovat. Autorské právo žalobkyně totiž nebylo a ani nemohlo být předmětem nyní přezkoumávaného správního řízení.
22. Jak správně poznamenal žalovaný, právo žalobkyně užívat své příjmení v běžném obchodním styku, nebylo namítanou OZ dotčeno, namítající nezakázala či neznemožnila žalobkyni toto právo uplatňovat, jak zakazuje § 10 odst. 1 písm. a) ZOZ. Stejně tak žalobou napadené ani prvostupňové rozhodnutí uplatnění tohoto práva neznemožnilo. Žalobkyně může své příjmení používat bez ohledu na nezapsání přihlašované OZ. Právo fyzické osoby užívat své jméno, příjmení nebo adresu v obchodním styku však rozhodně neznamena, že je taková fyzická osoba oprávněna zvolit si jakoukoli ochrannou známku, obsahující její jméno, příjmení nebo adresu, aniž by musela splnit také další podmínky stanovené ZOZ.
23. Soud dále nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že skutečnost, že podobnou ochrannou známku, jako je namítaná OZ, používají jiné subjekty, vylučuje jedinečnost, rozlišovací způsobilost a hodnotu namítané OZ. Žalovaný se s touto námitkou podrobně vypořádal na str. 14 až 17 žalobou napadeného rozhodnutí, kde správně uvedl, že případnou podobnost namítané OZ s dalšími ochrannými známkami, jakož i shodnost či podobnost výrobků a služeb, pro něž jsou zapsány, zkoumá dle § 7 a § 25 ZOZ Úřad na základě námitek podaných vlastníky starších ochranných známek, kteří námitky podat mohou, ale také nemusejí. V rejstříku ochranných známek tak mohou být zapsané i podobné ochranné známky, u nichž vlastník starší známky nepodal proti přihlášce mladší známky námitky. To však neznamena, že se taková zapsaná ochranná známka netěší ochraně poskytované ZOZ a nemá rozlišovací způsobilost. I pokud tedy jiné ochranné známky (např. ochranná známka společnosti Heineken č. 263486, na níž odkazovali žalobkyně i žalovaný) podobné namítané OZ již existují, neznamena to, že se namítající nemůže úspěšně bránit proti zápisu přihlašované OZ v souladu se ZOZ.

24. Soud nevešel ani na námitky *druhého žalobního bodu* a *třetího žalobního bodu*, týkající se podobnosti porovnávaných označení a shodnosti/podobnosti služeb, pro něž byla zapsána, resp. přihlašována.
25. Soud k této otázce v první řadě obecně uvádí, že za označení schopné vyvolat pravděpodobnost záměny se starším, namítaným, označením je pokládáno označení, které je natolik podobné namítanému označení a zapsané pro shodné nebo podobné výrobky či služby, že by u průměrného spotřebitele mohly asociovat, že výrobky a služby pocházejí od totožného subjektu či ze subjektů spolu ekonomicky, personálně či jinak propojených. Při posuzování podobnosti je třeba hodnotit celkový dojem porovnávaných označení, přičemž se vychází z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického a na porovnávaná označení se nahlíží optikou průměrného spotřebitele. Takovým spotřebitelem je v souladu s ustálenou judikaturou národních správních soudů, jakož i judikaturou SDEU (rozsudky SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96 Gut Springenheide a ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer) spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný, s průměrnou orientací na trhu. Existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti je dána pouze při kumulativním splnění obou dvou zákonem stanovených podmínek, tedy jednak shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a jednak shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (viz např. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141 a ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97).
26. Ke *druhému žalobnímu bodu*, v němž žalobkyně namítala, že porovnávané služby nejsou shodné, soud uvádí následující. Přihlašovaná OZ byla přihlašována pro služby ve třídě 43 s konkretizací *služby zajišťující stravování a nápoje, dočasné ubytování*, namítaná OZ je zapsána pro služby ve třídě 43 s konkretizací *poskytování ubytovacích služeb*. Úřad v prvostupňovém rozhodnutí shledal shodnost pouze u přihlašovaných služeb v kategorii *dočasné ubytování*, v kategorii *služby zajišťující stravování a nápoje* shodnost ani podobnost neshledal (viz str. 8 až 9 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný tento závěr potvrdil.
27. Při posuzování podobnosti porovnávaných služeb je nutné vzít v potaz všechny relevantní faktory, které nebezpečí záměny ovlivňují, tedy ty, které vyjadřují vzájemný vztah mezi výrobky či službami, jejich účel, způsob použití, povahu, jejich konkurenční nebo komplementární charakter, případně též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141 či ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015-34). Zároveň je při posuzování podobnosti porovnávaných služeb třeba vycházet z údajů zapsaných v rejstříku ochranných známek.
28. Žalobkyně namítala, že porovnávané služby nejsou shodné. Soud v první řadě konstatuje, že značná část žalobní argumentace se vztahovala k podobnosti, resp. spíše nepodobnosti ubytovacích služeb a restauračních služeb. V projednávané věci však správní orgány však samy došly k závěru o nepodobnosti těchto služeb (viz str. 8 a 9 prvostupňového rozhodnutí a str. 9 žalobou napadeného rozhodnutí) a pro tuto kategorii postoupily přihlášku k zápisu. Žalobní argumentace týkající se rozdílů mezi ubytovacími a restauračními službami je tedy pro projednávanou věc irelevantní, a soud se jí proto nezabýval. Žalobkyně dále namítala, že názor o shodnosti služeb v kategorii *dočasné ubytování* a v kategorii *poskytování ubytovacích služeb*, by otevřel prostor pro spekulativní jednání spočívající ve vágním a širokém vymezování služeb a výrobků přihlašovatelů za účelem znemožnění dalším subjektům, aby si užší a konkrétnější služby či výrobky zapsaly. Ani s touto námitkou se soud neztotožňuje. Namítaná OZ je ve třídě 43 zapsaná

mj. pro poskytování ubytovacích služeb, žalobkyně zamýšlela přihlašovanou OZ zapsat pro dočasné ubytování. Je zřejmé, že pojem dočasné ubytování lze podřadit pod obecnější pojem poskytování ubytovacích služeb. Ostatně to žalobkyně v žalobě ani nikterak nevyvracela, kromě obecného uvedeného obecného tvrzení. Kategorie služeb vymezená jako *poskytování ubytovacích služeb* je přitom vymezena dostatečně konkrétně, je z ní dle soudu zcela zřejmý její význam této kategorie a lze si bez obtíží představit, jaké konkrétní služby je možné v rámci této kategorie poskytovat. Kategorie *dočasné ubytování* pak pod jistě spadá pod prvně uvedenou kategorii, ač je v ní akcentována dočasnost těchto služeb. V rámci služeb z kategorie *poskytování ubytovacích služeb* zcela jistě lze poskytnout také dočasné ubytování. Také dle judikatury SDEU se porovnávané služby považují za shodné, zahrnují-li namítané služby v sobě také služby přihlašované (viz např. rozsudek ze dne 17. 1. 2012, ve věci T-522/10 Hell Energy, na který odkazoval také žalovaný). Obecnému tvrzení žalobkyně, že existují úzce zaměřené ubytovací zařízení, které cílí na specifický druh klientely, která bývá všímavější a informovanější, lze jistě přisvědčit. Z přihlášky přihlašované OZ však nevyplývá, že by se dočasné ubytování, jež žalobkyně zamýšlela pod přihlašovanou OZ poskytovat, vztahovalo na jakkoli zúžený okruh veřejnosti. Je přitom zcela v rukách přihlašovatele ochranné známky, jak konkretizuje služby, pro něž v rámci dané třídy mezinárodního třídění známku přihlašuje. Ostatně ani v žalobě žalobkyně jakkoli neprokázala (a v podstatě ani netvrdila), že by jí poskytované dočasné ubytovací a stravovací služby byly vyhrazeny pouze pro úzce vymezenou klientelu, natož aby tuto klientelu blíže specifikovala.

29. Je tedy zjevné, že přihlašované služby jsou shodné, nadto jsou nabízeny shodnému okruhu spotřebitelské veřejnosti a na shodných místech. Žalobkyní tvrzená skutečnost, že si spotřebitel před výběrem ubytovacího zařízení může bez potíží sehnat informace z různých zdrojů (recenzí na internetu apod.), kde můžou být služby nabízené jednotlivými poskytovateli porovnávány, na existenci pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení nic nemění. Vzhledem k podobnosti porovnávaných označení z celkového hlediska, jíž se soud zabýval níže, je totiž dle soudu velmi pravděpodobné, že by si spotřebitel při vybírání ubytovacího zařízení mohl myslet, že spolu porovnávaná označení a služby pod nimi nabízené souvisejí, příp. že se shodují v poskytovateli.
30. Soud závěrem uvádí, že souhlasí se závěrem, který žalobkyně vyvodila z rozsudku NSS ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59, tedy že shodnost tříd není u porovnávaných označení sama o sobě rozhodující. V projednávaném případě však nebyly u porovnávaných označení shodné nebo podobné pouze porovnávané třídy, ale shodné byly i služby do těchto tříd spadající, a podobná byla také porovnávaná označení jako taková. Byly tedy kumulativně naplněny obě zákonné podmínky zakládající pravděpodobnost záměny, jak je vysvětleno výše.
31. Ke *třetímu žalobnímu bodu*, týkajícímu se podobnosti porovnávaných označení soud uvádí následující.
32. Oba správní orgány při svém rozhodování posuzovaly celkový dojem porovnávaných ochranných známek a vycházely z hodnocení všech tří hledisek podobnosti (vizuální, fonetické, sémantické) a nahlížely na porovnávaná označení optikou průměrného spotřebitele, kterého vymezily s ohledem na okruh veřejnosti, jemuž jsou služby určeny.
33. Pokud se týká vizuálního a fonetického hlediska, soud dává za pravdu správním orgánům, že jsou si porovnávaná označení podobná. K vizuální podobnosti soud uvádí, že

přihlašovanou OZ tvoří 8 písmen, namítanou OZ pak 7 písmen, v obou porovnávaných OZ jsou to přitom velká písmena bez jakýchkoli vizuálních specifik. Porovnávaná označení mají totožných 5 písmen „DAICK“, liší se pouze co do písmen „CZ“ a „Á“ v přihlašované OZ namísto písmene „Č“ a „Ý“ v namítané OZ. Tato odlišná tři, resp. dvě písmena dle soudu nezakládají vizuální rozdílnost porovnávaných označení, neboť nejsou natolik odlišná a nacházejí se na totožném místě ve slově tvořícím porovnávaná označení (např. „Á“ je stejně jako „Ý“ ve slově na konci a obě jsou to velká písmena s čárkou). K fonetické podobnosti soud uvádí, že z hlediska výslovnostního se porovnávaná označení liší dokonce pouze jedním písmenem, a to písmenem „Á“, resp. „Ý“. Průměrný spotřebitel žijící v ČR totiž přihlašované označení vysloví díky hlásce „CZ“ jako „Dačická“. O fonetické podobnosti porovnávaných označení tak není pochyb. Ostatně žalobkyně v žalobě sice uvedla, že nesouhlasí se závěrem o fonetické a vizuální podobnosti porovnávaných označení, nevynesla však žádné argumenty proti tomuto závěru.

34. K sémantickému hledisku soud uvádí, že obě porovnávaná označení jsou tvořena stejným příjmením (přihlašovaná OZ v ženském rodě, namítaná OZ v rodě mužském), které odkazuje na rod Dačických, jehož minimálně jeden příslušník, Mikuláš Dačický, je historicky obecně známou osobností. Ostatně sama žalobkyně se hlásí k tomuto rodu. Přihlašovaná označení jsou si tedy ze sémantického hlediska podobná. Nic na tom nemění ani žalobkyní uváděné tvrzení, že příjmení Dačický je v ČR spojováno s konkrétním představitelem tohoto rodu (Mikulášem Dačickým) a že všechny zapsané ochranné známky odkazující na rod Dačických jsou v mužském rodě, a tedy použití ženského tvaru příjmení není obvyklé. Za prvé vzhledem k tomu, že je v obou porovnávaných označeních použito pouze stejné příjmení, nejedná se o jasnou asociaci přímo s Mikulášem Dačickým, nýbrž, jak již bylo řečeno, s rodem Dačických, kam jistě mimo mužů patří i ženy. Za druhé, jak správně poznamenal žalovaný, průměrný spotřebitel má zřídka možnost bezprostředně porovnat různá označení a nemá v paměti dokonalý obraz ochranných známek, tudíž není zaručeno, že by si pamatoval rod příjmení, tvořícího tu kterou ochrannou známku. Podobnost porovnávaných označení nevyvrací ani použití „CZ“ místo „Č“. Za prvé je rod Dačických obecně známý a obecně známá je také skutečnost, že se „cz“ často vyslovuje jako „č“. Za druhé se lze setkat s přepisem rodu Dačických i s uvedením „CZ“, a to jak v dobovém umění, tak i na internetu a v jiných zdrojích.
35. K námitce žalobkyně, že ji je odepíráno právo označovat své služby vlastním příjmením soud odkazuje na posouzení provedené v bodě 22 tohoto rozsudku. Konečně k odkazu žalobkyně na rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59, v němž NSS shledal,



a



že ochranné známky v provedení

vyvolávají odlišný

dojem, soud uvádí následující. NSS v odůvodnění uvedeného rozsudku k podobnosti zmíněných ochranných známek uvedl: „V obou označeních je užit stejný motiv - babička. Užití tohoto obrazového prvku v obou označeních zakládá nízkou distinktivitu. Nesporně k tomu přispívá i užití některých obdobných detailů ztvárnění postavy (brýlí, čepce, oblečení). I přesto však z vizuálního hlediska právě obrazové prvky, poskytující oběma označením zápisnou způsobilost, vyvolávají rozdílný celkový dojem. Vyplývá to z jejich porovnání při umístění vedle sebe, jak je může vnímat průměrný spotřebitel při nákupu v obchodech (viz bod [73]), při němž je rozhodné, jak podle žalovaného i městského soudu, vizuální hledisko, celkový vzhledový dojem který označení vyvolávají. (...) Skutečnost, že v obou označeních byla babička ztvárněna pomocí

podobných či shodných výrazových prostředků (brýlí, čepce, oblečení), či s rozdílným náčiním, slovní prvky užívají jiné písmo, je užito ohraničení kružnicí či nikoli, není z hlediska posouzení celkového dojmu určujícím; tyto rozdíly či podobnost v těchto detailech skutečně spotřebitel nebude vnímat. Nesporně však postihne rozdíl v celkovém vyobrazení babiček, vyvolávající odlišný vjem. Na jedné straně je zde babička, laskavá stařenka z časů Boženy Němcové, poctivě válíci nudle (namítaná ochranná známka), oproti ní v přihlášeném označení (napadené ochranné známce), je babička, žena plná života, která koupí dobroty v kvalitě „jako od babičky“ a uvaří je v hrnci, protože rodinu sice nešidí, ale svůj čas raději využije jinak. Vjem, který výrazný rozdíl v celkové koncepci zobrazení babičky vyvolává (a vliv na to nemůže mít černobílé provedení, jak jsou zapsány), je odlišný. Závěr, že kolidující označení si nejsou podobná v míře, která by nasvědčovala existenci nebezpečí záměny mezi nimi, je správný.“ Ostatně tuto pasáž rozsudku citovala v žalobě i žalobkyně. Z citace lze dovodit, že NSS neshledal vizuální podobnost mezi posuzovanými ochrannými známkami proto, že babičky, které na nich byly vyobrazeny, byly vyobrazeny vizuálně rozdílně, tudíž působí rozdílným dojmem přesto, že jsou to obě babičky. V nyní projednávaném případě však jsou porovnávána označení slovní a jsou tvořena stejným příjmením, odkazujícím na historicky známý rod. Soud má proto za to, že uvedený rozsudek NSS není pro projednávanou věc přílehlavý, neboť se v něm jedná o obrazové ochranné známky, kdy navíc textová část není stejná ani tak blízce podobná, jako jsou si slova tvořící nyní porovnávána označení.

36. Soud tedy souhlasí se správními orgány, že porovnávána označení jsou si z hlediska celkového dojmu podobná a jsou zapsaná (namítaná OZ), resp. přihlašovaná (přihlašovaná OZ) pro stejné služby. Byly tak současně splněny obě podmínky pro nezapsání přihlašované OZ do rejstříku ochranných známek dle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ.
37. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci procesně úspěšná, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 14. ledna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu